

18.
 QUÆSTIO MEDICA,
 QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
 MANE DISCUTIENDA
 IN SCHOLIS MEDICORUM.

Die Martis 16 mensis Februarii 1722.

M. GABRIELE-ANTONIO JACQUES,

DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

An in morbis curandis Medicamentorum incerta quantitas?

.T.

MEDICAMENTORUM natura nostram
 alterat, redacta prius in actum à calore nobis
 infuso: omnis verò posita in quatuor elementorum
 ad generationem concurrentium mixtione, quæ
 cum temperamento prorsus eadem est: ea mixtio

2
propria cuique *ἰσοσυγκρασία* nominatur, ac licet nullâ certâ demonstratione definiri possit, tamen artificiosâ conjecturâ in ordines quatuor ad medendi usum valdè necessarios distinguitur, respectu corporis humani, quod in rerum natura medium tenet ad pondus & exquisitè temperatum, velut mensura rerum omnium.

I I.

PRO vario medicamentorum ordine variæ medicamentorum instituendæ doses, quæ estimantur numero, pondere, mensurâ, mole. Ad numerum referri potest frequentia medicamenti gradum & dosim compensans. Quæ longiùs abscedunt à nostrâ naturâ, parciora, & rariora esse debent, ut metallica, chymica, & venenata omnia, speciëis & proprië alexiteriis destinata. Quæ ad nostram temperiem, consuetudinem, & substantiam propriùs accedunt, ut plurima plantarum & animalium genera, liberaliùs, & frequentiùs usurpanda, modò sint *εὐπολῆτα*: in quibus vilissimis & vulgò notissimis Medicinæ dignitas magis elucet.

I I I.

LEGITIMA gradûs limitatio, & dosis verâ æstimatio indicatur ab affectûs, qui contra naturam corpori insidet, magnitudine, & affectu cuiusque corporis naturâ: extremis morbis extreme exquisita remedia sunt optima: sed quibus

5

simul, & semel, aut sæpius, plura an pauciora particularim adhibenda, vel exhibenda sint considerandum: Condonandum etiam aliquid consuetudini, quæ velut altera natura est. Ab ætate, tempore, & regione, nulla medicamentorum qualitas, nec ulla quantitas indicatur.

I V.

SINGULARIS natura corporum affectorum humano ingenio comprehendere nequit, nec circumscribi potest accuratè morbi magnitudo; quæ à malignitate nihil quidquam differt, nec aliud est, quàm ejus, qui à peculiari naturâ sit recessus, quantitas. Hujus fidelissimus & æquissimus æstimator habebitur, qui conjector erit optimus ex internis, externisque causis, ac symptomatis, quæ mox apparent, aut superveniunt, & cujusque loci laborantis conditione.

V.

EX his tam incertis nulla certa demonstratio quantitatis medicamentorum esse potest, sed tantum conjectura opem experientiæ flagitans: quæ ut secunda sit, nec ægro molesta, rationis ductu à levioribus utilibusque medicamentis ad vehementiora, sed innoxia progredietur, quæ morbum quidem expellant, naturam partis vel totius corporis tueantur, & robovent. Unde lectissimorum medicamentorum præparatio necessaria, & com-

posioio solemnis in nostris opiatīs, electuariis, pilulis, ceterisque confectionibus, quarum non certior quidem dosis, sed securior, quàm simplicium, vel extractorum.

Ergo, in morbis curandis, Medicamentorum incerta quantitas.

Domini Doctores disputaturi.

M. Joannes Besse, Medicus
Domus Regia.	M. Joan. Bapt. Thomas Martinus,
Scholarum Professor.	M. Jac. Benignus Winslow,
Regia, Scientiarum Academia Socius & Gallica
Chirurgia Professor.
M. Antonius de Jussieu, Regia
Scientiarum Academia,
& Botanices in Horto Regio
Parisensi Professor.	M. Franciscus Poussin.	M. Ludovicus Guillon.
M. Joannes Baptista Silva,
Serenissimi Ducis Borbonis
Medicus ordinarius.	M. Thomas-Bernardus Bertrand.	M. Joan. Baptista Fermelhuis,
in Regia Artium Academia
Socius honorarius.

Proponebat Parisiis ANTONIUS CASA-MAJOR, Benear-
nensis, Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1722. à sextâ ad meridiem.